

personatges de la nostra terra

(ve de la plana anterior)

plement la pròpia satisfacció i trobar un altre sentit a la vida.

En aquesta lluita de l'home i la muntanya jo arribo a la més profunda convicció de que, en aquesta vida, no totes les coses que resulten imprescindibles, són les més importants.

P. Es pot trobar en la muntanya un sentit o bé un motiu de vida, a la qual dedicar-hi tot el teu esforç, i viure exclusivament per ella? (Parlo per Messner,...)

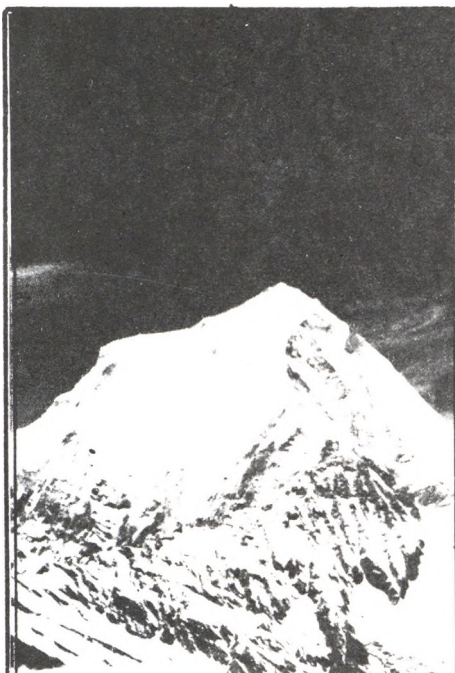
R. Per a tots aquells que d'una manera o altra estem identificats amb la muntanya, aquesta té un sentit de vida i a poc a poc configura la nostra manera de ser i d'actuar, d'acord amb la dedicació. Ara bé, el que una bona part de professionals d'arreu el món puguin viure exclusivament de la muntanya, ja no és massa habitual. En primer lloc perquè la gran majoria de practicants no busquen aquest fi, però és que per altra part no tothom té les aptituds d'un Reinhold Messner que ha sabut trobar la forma de viure per i de la muntanya, la qual cosa no és gens fàcil. Amb tot, cal dir que aquest sistema de vida (fer expedicions, conferències, llibres, etc...) comporta moltes obligacions.

P. Catalunya sempre ha estat capdavantera de l'alpinisme dins l'estat espanyol, però ens podries explicar quines raons varen fer possible aquest desenvolupament de l'alpinisme a Catalunya?

R. Tradicionalment Catalunya sempre ha estat un poble d'excursionistes, ja sigui per la configuració de la terra, per un natural respecte a la natura, o bé, perquè no, com un medi d'expressió de llibertat, trencant cadenes contra una societat de consum que ens ofega.

Sense quasi adonar-nos-en

tothom, ha estat sempre un xic excursionista i dins la lògica evolució, tant com a fenomen social com a esport, havíem d'arribar forçosament a l'època de l'alpinisme capdavanter i de les grans conquestes i en aquesta transformació no fèiem sinó igualar-nos a Europa i Catalunya mira al nord.

dhaulagiri
8.172 m

"la muntanya de les tempestes"

Sens dubte el gran moment de l'alpinisme català fou el de l'expedició **Annapurna Est** (8026 metres) on s'intentaria arribar per una cara totalment verge fins aleshores.

"Estic convençut que protagonitzar una aventura d'aquesta mena, pot ésser una satisfacció de la pròpia superació o bé la culminació d'una ambició esportiva de pretendre aconseguir sempre allò més difícil". Eren paraules d'en Jordi Pons a principis de 1974, uns mesos abans de partir l'expedició.

Tot l'alpinisme espanyol va estar pendent del resultat d'aquella extraordinària aventura, fins un dia de maig d'aquell 1974 en què un telegrama dirigit a la Federació Catalana de Muntanyisme va convulsionar el moviment muntanyenc català; el telegrama textualment deia: "L'ANNAPURNA EST 8026 METRES VENÇUT 29 ABRIL DESPRES DE CINC CAMPAMENTS I SENSE OXIGEN. STOP. TOTS EN BONA SALUT ENVIEM UNA FORTA ABRAÇADA A TOT EL MUNTANYISME CATALA" J. M. Anglada (Katmandu 16-V-74).

També hem extret les seves sensacions del llibre **Annapurna Est** al moment de l'arribada:

"El mateix cansament ens fa veure visions, i és curiós com tots tres notem la presència d'una tercera persona-inexistent, és clar- que ens acompanya.

Immersos en la soledat més impressionant, enmig del silenci més absolut, arribem a la diminuta aresta que forma el cim.

Són moments indescriptibles. El teu somni s'acaba de convertir en realitat. Trepitgem un cim verge, l'Annapurna Est de 8026 metres!". Era el primer "vuit-mil" català i espanyol.

P. La primera gran expedició catalana coronada amb èxit, i amb repercussions mundials, va estar l'any 1974 en trepitjar per primera vegada el cim de l'Annapurna (8026 m.) després de pujar i obrir una nova via per la cara est que restava verge fins aleshores.

Malgrat que va tenir poc ressó a la premsa, quines repercussions va tenir arreu de Catalunya? Potser va obrir les portes de l'Himalaia a l'alpinisme espanyol?

R. Contràriament al que suposes, la gran primera expedició catalana que vàrem dur a cap a l'Himalaia va tenir molt de ressó, no tant sols a casa nostra sinó també arreu de l'Estat espanyol i òbviam-